

Съдраното колѣнце.

Играли сж си дѣцата
Вънъ на двора:
Отъ снѣгъ топки
Подхвърляли,
Съсъ шейни се
Пързалияли...

Но за чудо най-голѣмо,
Зло случи се:
На момченце
Панталонки
Се съдрали
Надъ колѣнце!...

Какъ на майка си ще каже
Тазъ бѣда?
Дали бива

Да се крие,
Додѣ нѣкакъ
Се зашие?!...

Пуста дупчица, проклета,
Страшно зѣе!...

А момченце,
Хубавченце
До земята
Се навежда,
Отъ всѣкъждѣ
Я поглежда;

С' пристилчица я покрива:

Дяволъ дупка,
Не се скрива...

А вѣтрѣтъ,
Буенъ, лютъ,
Духа силно,
Носи студъ...

Ще смрази колѣнце
На мило момченце...

Г. Стояновъ.

